

UCHWAŁA NR XXVII/240/2020
RADY GMINY WĄGROWIEC

z dnia 22 października 2020 r.

w sprawie skargi na działalność Wójta Gminy Wągrowiec

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, poz. 695 i poz. 1298), Rada Gminy Wągrowiec uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę na działalność Wójta Gminy Wągrowiec, dotyczącą poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariusza publicznego w dokumencie (zaświadczeniu) wystawionym przez Urząd Gminy w Wągrowcu, z przyczyn określonych w uzasadnieniu.

§ 2. Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącemu Rady Wągrowiec.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Jerzy Łukaszczyk

Uzasadnienie

W związku z pismem skierowanym do tutejszego Urzędu w dniu 27 sierpnia 2020 roku drogą mailową, uzupełnionym pismem w dniu 31 sierpnia 2020 roku, uzupełnionym kolejno pismem z dnia 4 września 2020r. (wpływ do tutejszego Urzędu dnia 8 września 2020r.), sprostowanym pismem z dnia 8 września 2020r. (wpływ do tutejszego Urzędu dnia 9 września 2020r.), informuję, że na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020r. poz. 256, poz. 695 i poz. 1298) pismo zostało zakwalifikowane jako skarga i przekazane do rozpatrzenia według właściwości Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Wągrowiec.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji pismem OS.0012.9.2020.RG z dnia 7 września 2020 roku zwróciła się do Wójty Gminy Wągrowiec o wyjaśnienia dotyczące istoty skargi.

Wójt Gminy Wągrowiec pismem OS.150.1.2020.SG z dnia 15 września 2020r. przedstawił wyjaśnienia.

Przewodniczący Rady Gminy zwrócił się również o stanowisko i opinię prawną, co do zakresu i istoty skargi. Dnia 15 września 2020 roku wpłynęła analiza i opinia prawna dotycząca skargi, z której wynika, że istotą skargi jest wydanie zaświadczenia z dnia 17.07.2020r., z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020r., poz. 293 ze zm.). Pozostałe uzupełnienia i sprostowania skargi stanowią wątki poboczne i ich ewentualne wyjaśnienie należy zawrzeć w odrębnym piśmie na wniosek skarżącego.

Dnia 17 września 2020 roku podczas posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji wyjaśnień udzielał skarżący.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji badała przedstawioną dokumentację i z analizy przedstawionych dokumentów wynika, że:

1)w dniu 16 lipca 2020 r. do tut. Urzędu wpłynął wniosek skarżącego z prośbą o wydanie zaświadczenia o sposobie przeznaczenia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wągrowiec działek nr 198 i 200/7, położonych w miejscowości Przysieka. We wniosku skarżący określił, iż zaświadczenie niniejsze niezbędne jest w celu przedłożenia w kancelarii notarialnej. W dniu 17 lipca 2020 r. zostało wydane zaświadczenie o treści żądanej przez wnioskodawcę tj. zawierające informację dotyczącą przeznaczenia w/w działek w obowiązującym Studium. W zaświadczeniu podano, iż zgodnie ze Studium uchwalonym przez Radę Gminy Wągrowiec Uchwałą Nr XXXVII/274/2017 z dnia 22 lutego 2017 r., z późn. zm. działka nr 198 przeznaczona jest na tereny rolnicze, a działka nr 200/7 w większości przeznaczona jest na tereny rolnicze oraz w niewielkiej części na tereny wód powierzchniowych śródlądowych. Przeznaczenie niniejsze zostało określone w sposób prawidłowy, co potwierdza obowiązujące Studium z 2017 r. z późn. zm.,

2)odnosząc się do kwestii podniesionej przez skarżącego, iż w treści uzyskanego zaświadczenia nie zawarto zapisów dotyczących dziedzictwa kulturowego, Wójt wyjaśnił, iż wniosek nie zawierał prośby o takie informacje. Zgodnie z art. 217 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej wydaje zaświadczenie na żądanie osoby ubiegającej się o zaświadczenie. Zaświadczenie wydaje się, jeżeli osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego. W niniejszym przypadku skarżący wnioskował o wydanie zaświadczenia jedynie w zakresie przeznaczenia w Studium dla działek nr 168 oraz 200/7 i taką informację otrzymał,

3)należy wskazać, że jeżeli wnioskodawca wystąpił o zaświadczenie o przeznaczeniu działki, a nie wypis i wyrys ze Studium, nie oczekiwał on pełnej informacji dotyczącej uwarunkowań i kierunków wyznaczonych w treści Studium. Nadmienić ponadto należy, iż wnioskodawca (skarżący) wskazał, że zaświadczenie to niezbędne jest mu celem przełożenia w kancelarii notarialnej. Przepisy ustawy z 14.02.1991 r. Prawo o notariacie nie określają enumeratywnego katalogu dokumentów, jakie należy obowiązkowo przedłożyć notariuszowi na potrzeby sporządzenia aktu prawnego nabycia nieruchomości. Zważywszy na złożoność stanów faktycznych, w praktyce notariusz w każdej sprawie indywidualnie wskazuje, jakiego rodzaju dokumenty są mu niezbędne do ustalenia stanu faktycznego i prawnego nieruchomości. Jeśli notariusz żąda przedłożenia zaświadczenia o przeznaczeniu działki, a nie wypisu i wyrysu ze Studium to najwidoczniej uważa on, że informacje zamieszczane standardowo w takim zaświadczeniu będą wystarczające do opisania przeznaczenia nieruchomości będącej przedmiotem aktu notarialnego. Zauważyć należy, że co do zasady, w aktach notarialnych nie zamieszcza się tak szczegółowych informacji na temat nieruchomości, jak na przykład ograniczenia czy zakazy w zagospodarowaniu terenu albo parametry dopuszczanej zabudowy,

4)przypomnieć w tym miejscu można analogiczną kwestię rozstrzyganą przez Sąd Administracyjny w Gliwicach (wyrok WSA w Gliwicach z 22.04.2014 r., II SA/Gl 1504/13), w której badano możliwość żądania wydania zaświadczenia odnośnie do danych zamieszczonych w ewidencji gruntów i budynków (zamiast wyrys i wypisu z tej ewidencji). W wyroku tym WSA sformułował następującą tezę: "Z danych zawartych w operacie ewidencyjnym gruntów istnieje możliwość wydawania nie tylko wypisów i wyrysów, lecz także zaświadczeń, o których mowa w art. 217 § 1 k.p.a. O ile wyrys zawiera wszystkie dane dotyczące określonej działki gruntu zawarte w operacie, o tyle zaświadczenie odnosi się do konkretnych danych figurujących w tym operacie". Przyjąć więc należy, że jest możliwe wnioskowanie o wydanie zaświadczenia o przeznaczeniu nieruchomości w Studium, a nie wyłącznie o wypis i wyrys, a zaświadczenie takie będzie zawierało tylko ogólną informację o przeznaczeniu działki,

5)w odpowiedzi na pytanie skarżącego, dotyczące rodzaju stanowiska archeologicznego położonego na obszarze działek nr: 198, 199 oraz 200/7, Wójt wyjaśnił, że wskazane w piśmie stanowisko archeologiczne wpisane do rejestru zabytków w dniu 18.04.1934 r. nie jest położone na w/w działkach. W miejscowości Przysieka zewidencjonowane jest tylko jedno stanowisko archeologiczne wpisane do rejestru zabytków, które znajduje się w obszarze zespołu stanowisk archeologicznych nr 71. Stanowisko to zlokalizowane jest w obszarze działek nr: 109, 112, 123, 122 i 121. Jego położenie było uwidocznione na rysunku Studium z 2001 r. oraz jego kolejnych zmianach, jak również zawarte jest w obecnie obowiązującym Studium z 2017 wraz z późn. zm. W ramach wzmiankowanego przez skarżącego zespołu stanowisk archeologicznych nr 70 zlokalizowanego na działkach nr 198, 199 i 200/7 znajdują się dwa stanowiska i żadne z nich nie jest wpisane do rejestru zabytków.

Komisja badając całość dokumentacji związanej ze skargą stwierdza, że zgodnie z przepisami zaświadczenie o przeznaczeniu nie wyczerpuje wszystkich informacji, które są zawarte w studium, w tym ograniczeń i wykluczeń funkcjonalno – przestrzennych. Zaświadczenia nie oddają pełnej treści samego studium, a ogólne przeznaczenie terenu opisane w zaświadczeniu nie oddaje całkowitej sytuacji prawnej nieruchomości. Podkreślić należy, iż ustawodawca w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazał wiele elementów które muszą być określone w studium.

Komisja badając dokumenty źródłowe potwierdziła, że zgodnie z przepisami dokumentem, który zawiera wszystkie informacje odnoszące się do danej działki jest wypis i wyrys ze studium wydawany na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednakże skarżący nie wnosił o wypis i wyrys, tylko o zaświadczenie o sposobie przeznaczenia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wągrowiec działek nr 198 i 200/7, położonych w miejscowości Przysieka. Zgodnie z ustawą o opłatach skarbowych z dnia 16 listopada 2006r. (Dz. U. z 200r. poz. 471, poz. 1546 i poz. 1565) skarżący nie wniósł także stosownej opłaty aby można zinterpretować, że chodzi mu o wypis i wyrys. Nie wniósł opłaty pobieranej z góry. Wysokość opłaty zależy od tego, ile stron będzie miał wypis i wyrys. Opłata od wypisu do 5 stron - 30 zł, powyżej 5 stron - 50 zł. Opłata od wyrys: 20 zł za każdą pełną lub rozpoczętą część odpowiadającą stronie formatu A4 – nie więcej niż 200 zł. Zsumowana opłata za wypis i wyrys nie może być wyższa niż 250 zł, zgodnie z ustawą. Komisja badając dokumentację związaną ze skargą nie stwierdziła, aby skarżący wniósł niniejszą opłatę, tym samym stwierdza, że zainteresowany był wydaniem zaświadczenia o przeznaczeniu nieruchomości w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Komisja analizując skargę postanowiła również wyjaśnić kwestie dotyczącą sprzedaży nieruchomości gminnej i pobocznie nadmienia, iż w odpowiedzi na pytanie skarżącego, dotyczące tego kto w 2005 r. wystąpił o wydanie zaświadczenia o przeznaczeniu działek nr 198 oraz 200/7, obręb Przysieka i jaka była ich treść informuję, iż nie ma możliwości zweryfikowania zaświadczeń wydanych przez tut. Urząd w 2005 r. dotyczących przeznaczenia nieruchomości. Zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą dla gmin, zaświadczenia o przeznaczeniu działki przypisane są do hasła klasyfikacyjnego z jednolitego rzeczowego wykazu akt o nazwie: „Wydawanie wypisów, wyrysów, zaświadczeń itp. w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego”. Hasło to posiada kategorię archiwalną B-5, co oznacza, iż jej okres przechowywania tego rodzaju dokumentacji wynosi 5 lat. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 lipca 1983r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, tut. Urząd pismem nr OS.1632.1.2016.DG z dnia 25 lutego 2016 r. wystąpił do Archiwum Państwowego w Poznaniu, Oddział w Pile z wnioskiem o wydanie zgody na brakowanie dokumentacji niearchiwalnej. W spisie akt kat. B przeznaczonych na makulaturę znajdują się m.in. akta o sygnaturze archiwalnej 149/33-36 obejmujące hasło klasyfikacyjne: „Wydawanie wypisów, wyrysów, zaświadczeń itp. w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego” z roku 2005. Pismem nr BII.413.890.2016 z dnia 7 października 2016r. Archiwum Państwowe w Poznaniu wyraziło zgodę na

brakowanie w/w dokumentacji niearchiwalnej, co też uczyniono, czego potwierdzeniem jest protokół zniszczenia nr 15/2016 z dnia 22 września 2016 r.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w odpowiedzi na pytanie skarżącego, dotyczące treści oświadczenia przedstawicieli Urzędu Gminy Wągrowiec na temat przeznaczenia działki nr 199, obręb Przysieka w akcie notarialnym umowy sprzedaży rep. A nr 7119/2007 zawartym w dniu 06.09.2007 informuje, że akt ten dotyczy zawarcia umowy o przeniesienie własności w związku z rezygnacją przez Agencję Nieruchomości Rolnych w Poznaniu, Filia w Pile z prawa pierwokupu. Pierwotny akt notarialny dotyczący warunkowej umowy sprzedaży przez Gminę Wągrowiec działki nr 199, położonej w Przysiece Panu T. K, został zawarty dnia 25.06.2007 r. rep. A nr 4625/2007. W akcie tym zawarta jest informacja dotycząca zaświadczenia Wójta Gminy Wągrowiec, z dnia 18.12.2006 r. nr Bd-7323/296/06 stwierdzającego, że na terenie wsi Przysieka nie obowiązuje miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Wągrowiec, który utracił ważność z dniem 01.01.2004. Ponadto napisano tam, że działka nr 199 w powyższym nieobowiązującym planie przeznaczona była na grunty orne, a przez jej zbycie nie zachodzi konieczność wydzielenia nowych dróg nie będących niezbędnymi drogami dojazdowymi. W niniejszym akcie brak jest informacji dotyczącej przeznaczenia działki nr 199 w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wągrowiec. W aktach sprawy dotyczącej sprzedaży działki nr 199, obręb Przysieka brak jest dołączonych zaświadczeń dotyczących przeznaczenia działki nr 199. Nie ma też możliwości pozyskania niniejszego zaświadczenia z referatu Inwestycji i Gospodarki Przestrzennej, bowiem analogicznie jak w przypadku zaświadczeń o przeznaczeniu z 2005 r., zaświadczenia z 2006 uległy już brakowaniu.

Pomimo, iż skarżący w sprostowaniu do uzupełnienia skargi podał, iż ostatecznie nie jest zainteresowany kwestią zbycia przez Gminę Wągrowiec nieruchomości nr 199 na rzecz Pana T. K, Komisja badając dokumentację związaną ze złożoną skargą informuje, że z w.w. aktu notarialnego warunkowej umowy sprzedaży wynika, że sprzedaż odbyła się w oparciu o przetarg ustny nieograniczony. W paragrafie 3 lit. c w/w aktu jest bowiem podane, iż stawający przedłożyli protokół z pierwszego przetargu ustnego nieograniczonego, sporządzony dnia 15.12.2006 r., ustalający T. K. kandydatem na nabywcę działki nr 199, za cenę 20.200,00. Komisja informuje skarżącego, że w aktach sprawy dotyczącej sprzedaży niniejszej nieruchomości brak jest wzmiankowanego protokołu.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji badając całość skargi i podnoszonych w niej zarzutów w całości uznała skargę za bezzasadną. Z dokumentacji i wyjaśnień Wójta Gminy Wągrowiec wynika, że skarżącemu została udzielona informacja – zaświadczenie, o które wnosił, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji badając całość dokumentacji nie widzi uchybień w działaniu Wójta Gminy Wągrowiec.

Biorąc całość skargi pod uwagę i analizując wszelką dokumentację Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uważa skargę za całkowicie bezzasadną.

Rada Gminy Wągrowiec jednocześnie poucza Skarżącego, iż w świetle art. 239 kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a Skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może, w odpowiedzi na tę skargę, podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy bez zawiadamiania Skarżącego.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Ryszard Andrzejewski